KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/931

af 1. marts 2021

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af metoden til at identificere derivattransaktioner med én eller mere end én risikofaktor med henblik på artikel 277, stk. 5, formlen til at beregne tilsynsdelta for call- og put-optioner henført til kategorien for renterisiko og metoden til at afgøre, om en transaktion er en lang eller kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori med henblik på artikel 279a, stk. 3, litra a) og b), i den standardiserede metode til modpartskreditrisiko

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), særlig artikel 277, stk. 5, tredje afsnit, og artikel 279a, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Institutterne bør identificere en derivattransaktions risikofaktorer ved at fastslå de risikofaktorer, som den pågældende transaktions pengestrømme afhænger af. For at sikre at institutterne følger en harmoniseret metode til denne identificering, bør de som minimum overveje de risikofaktorer, der er omhandlet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

(2) Metoden til at identificere derivattransaktioner med kun én væsentlig risikofaktor med henblik på at henføre disse derivattransaktioner til den relevante risikokategori bør være enkel i alle de tilfælde, hvor derivattransaktionens primære og eneste væsentlige risikofaktor umiddelbart er synlig ved den pågældende transaktions karakter og pengestrømme.

(3) Cross-currency renteswap anvendes af institutterne til at gardere sig mod den valutakursrisiko, som opstår ved finansiering eller investering i fremmed valuta. Selv om sådanne transaktioner primært afhænger af risikofaktorer vedrørende fremmed valuta, kan de også afhænge af andre risikofaktorer som f.eks. renterisikofaktorer. Men da markedserfaringer viser, at disse andre risikofaktorers virkning ofte er uvæsentlig for disse specifikke typer transaktioner, bør det, at en transaktion hører under denne type, alligevel være tilstrækkeligt til at identificere sådanne transaktioner som derivattransaktioner med kun én væsentlig risikofaktor.

(4) Uanset en derivattransaktions karakter og pengestrømme bør renterne, der anvendes til diskontering af transaktionens pengestrømme (»diskonteringssatsen«) ikke betragtes som en væsentlig risikofaktor. Det ville være uforholdsmæssigt og besværligt at bede institutterne om at tage hensyn til diskonteringssatsen i metoden til at identificere derivattransaktioner med kun én væsentlig risikofaktor, da empirisk erfaring viser, at nævnte risikofaktor som regel har en mere begrænset indvirkning på værdien af derivattransaktionerne end de andre risikofaktorer, som deres pengestrømme er afledt af.

(5) Hvad angår derivattransaktioner, som har mere end én risikofaktor, bør institutterne tage hensyn til det underliggende instruments følsomheder og volatilitet for at identificere de risikofaktorer, som er væsentlige i hver risikokategori, samt den væsentligste risikofaktor i hver risikokategori.

(6) Hvad angår derivattransaktioner, som har mere end én risikofaktor, og hvor disse risikofaktorer henviser til forskellige risikokategorier, kan det være umuligt at afgøre, hvilke af disse risikofaktorer der er væsentlige selv efter hensyntagen til transaktionens underliggende instruments følsomheder og volatilitet. I sådanne tilfælde bør institutterne som en enkel konservativ fallbackmetode betragte alle transaktionens risikofaktorer som væsentlige og følgelig tilskrive derivattransaktionen de risikokategorier, der svarer til disse risikofaktorer, på grundlag af de væsentligste risikofaktorer inden for hver risikokategori.

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

(7) Metoden til at identificere derivattransaktioner med kun én væsentlig risikofaktor bør udføres ved indgåelsen, når sådanne derivattransaktioner ved indgåelsen er blevet identificeret som havende kun én risikofaktor, fordi denne ene risikofaktor karakteriserer disse transaktioner og derfor ikke forventes at ændre sig. Når en derivattransaktion ved indgåelsen er blevet identificeret som havende mere end én risikofaktor, bør processen til identificering af de væsentlige og de væsentligste af disse risikofaktorer påbegyndes for hvert kvartal, så eventuelle ændringer i disse transaktioner kan blive ordentligt afspejlet i henførelsen af disse derivattransaktioner til de relevante risikokategorier.

(8) Det kræves i artikel 279a, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, at formlen til anvendelse til beregningen af tilsynsdelta for call- og put-optioner, når de henføres til kategorien for renterisiko, og som er forenelig med markedsbetingelser, hvor renterne kan være negative, præciseres i overensstemmelse med den internationale lovgivningsmæssige udvikling. Den 22. marts 2018 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) ([2]) »Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures«, som forklarer, at tilsynsdelta til renteoptioner i tilfælde af et negativt rentemiljø bør fastsættes i overensstemmelse med en specifik formel, hvor en lambda (λ)-forskydningsfaktor anvendes til spot- eller terminrenten og til optionsstriken, der anvendes i nævnte formel, for at sikre, at denne spot- eller terminrente og optionsstriken er positive.

(9) For at gøre spot- eller terminrenten og optionsstriken positive bør λ-forskydningsfaktoren være stor nok til at gøre det muligt for institutterne at beregne en transaktions tilsynsdelta i overensstemmelse med den formel, der er fastsat i artikel 279a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, men samtidig skal den være lille nok til ikke at medføre unødvendigt bias i resultatet af beregningen af tilsynsdelta.

(10) Den tilsynsbaserede volatilitet, som er et af parametrene til beregningen af tilsynsdelta, bør fastsættes i lyset af den specifikke formel til at beregne tilsynsdelta for put- og call-optioner i kategorien for renterisiko. I den forbindelse betragtes den tilsynsbaserede volatilitet for put- og call-optioner i kategorien for renterisiko som fastsat i de internationale standarder, som BCBS har vedtaget, som hensigtsmæssig til anvendelse under EU-lovgivningen.

(11) Før at gøre det muligt for institutterne at afgøre, om en transaktion er en lang eller en kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i en given risikokategori, bør det fastsættes, hvilke oplysninger om en transaktion institutterne bør anvende til en sådan afgørelse. For at undgå at institutterne pålægges unødvendige byrder, bør de have tilladelse til at anvende de samme oplysninger, som dem de anvender til at identificere væsentlige risikofaktorer.

(12) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

(13) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010 ([3]), om en udtalelse —

([2]) »Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures«, 22. marts 2018.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

Metoden til at identificere transaktioner med kun én væsentlig risikofaktor, transaktioner med mere end én væsentlig risikofaktor og til identificering af de væsentligste af disse risikofaktorer

Artikel 1

Metoden til at identificere en derivattransaktions risikofaktorer

1. Til at identificere transaktioner med kun én væsentlig risikofaktor og transaktioner med mere end én væsentlig risikofaktor bør institutterne ved indgåelsen af hver transaktion identificere alle transaktionens risikofaktorer ved at fastslå de risikofaktorer, som den pågældende transaktions pengestrømme afhænger af, som minimum under henvisning til de risikofaktorer, der er omhandlet i artikel 325l til 325q i forordning (EU) nr. 575/2013. De risikofaktorer, som institutterne har identificeret, fastslås som transaktionens risikofaktorer.

2. Institutterne skal ikke betragte de renterisikofaktorer, som anvendes til diskontering af transaktionens pengestrømme, som en transaktions risikofaktorer.

Artikel 2

Metoden til at identificere transaktioner, der kun har én væsentlig risikofaktor

1. Efter identificeringen af alle en transaktions risikofaktorer i overensstemmelse med artikel 1 skal institutterne ved indgåelsen af hver transaktion identificere transaktioner med kun én væsentlig risikofaktor således:

a) når en transaktions pengestrømme udelukkende afhænger af en risikofaktor, der hører under en af risikokategorierne omhandlet i artikel 277, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, skal institutterne identificere denne risikofaktor som transaktionens eneste væsentlige risikofaktor

b) når en transaktions pengestrømme afhænger af mere end én risikofaktor, og når institutterne kun har identificeret én risikofaktor for den pågældende transaktion som væsentlig i overensstemmelse med enten den metode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, eller den metode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, skal institutterne identificere denne risikofaktor som den pågældende transaktions eneste væsentlige risikofaktor.

2. Uanset stk. 1 kan institutterne i forbindelse med cross-currency renteswap som omhandlet i punkt 2, litra a), i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013 identificere risikofaktoren vedrørende fremmed valuta som transaktionens eneste væsentlige risikofaktor.

Artikel 3

Metoden til at identificere transaktioner, der har mere end én væsentlig risikofaktor

Med henblik på artikel 277, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 skal institutterne identificere alle transaktioner, undtagen dem der er omhandlet i artikel 2 som transaktioner med mere end én væsentlig risikofaktor.

Artikel 4

Metoden til at identificere de væsentlige risikofaktorer og de væsentligste af disse risikofaktorer

1. Efter identificeringen af alle en transaktions risikofaktorer i overensstemmelse med artikel 1, og når en transaktions pengestrømme afhænger af mere end én risikofaktor, skal institutterne identificere de væsentlige risikofaktorer og de væsentligste af disse risikofaktorer ved at anvende en af metoderne omhandlet i stk. 2, 3 og 4, alt efter hvad der er relevant.

2. Institutterne skal anvende følgende trin ved indgåelsen af transaktionen:

a) de skal tage alle de af transaktionens risikofaktorer, som er blevet identificeret som væsentlige risikofaktorer i overensstemmelse med proceduren omhandlet i artikel 1, i betragtning

b) for hver risikokategori, der svarer til disse væsentlige risikofaktorer, skal de identificere den risikofaktor, der svarer til det højeste tillæg for risikokategorien blandt dem, der er omhandlet i artikel 280a-280f i forordning (EU) nr. 575/2013, som den væsentligste risikofaktor.

3. Institutterne skal anvende følgende trin ved indgåelsen af transaktionen og derefter som minimum hvert kvartal:

a) de skal beregne deltarisikofølsomheden i overensstemmelse med artikel 325r i forordning (EU) nr. 575/2013 hos hver risikofaktor, der er blevet identificeret i overensstemmelse med artikel 1 i nærværende forordning

b) de skal beregne de vægtede følsomheder i overensstemmelse med den formel, der er fastsat i artikel 325f, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013, på grundlag af de beregnede følsomheder i overensstemmelse med litra a)

c) de skal for hver af risikokategorierne omhandlet i artikel 277, stk. 1, i nævnte forordning beregne det risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko i overensstemmelse med den formel, der er fastsat i artikel 325f, stk. 8, i samme forordning på grundlag af alle de vægtede følsomheder omhandlet i litra b) hos de risikofaktorer, der er blevet tilskrevet den pågældende risikokategori

d) de skal rangere alle de risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko omhandlet i litra c) fra de største til de mindste i absolutte tal med henblik på at opnå et monotont aftagende talfølge, hvor a_1 er det største absolutte tal, a_2 er det næststørste tal og så videre

e) de skal for hvert a_i, som er beregnet og rangeret i overensstemmelse med litra d), og i den rækkefølge, som deres rangering resulterer i, verificere, hvorvidt følgende betingelser opfyldes:

$$\frac{\sum_{j=1}^{i} a_j}{\sum_{k=1}^{6} a_k} < Y\%$$

hvor

i = indekset for risikokategorierne omhandlet i artikel 277, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, rangeret i overensstemmelse med litra d) og i den rækkefølge, som denne rangering resulterer i

Y% = 60 %

f) de skal betragte følgende som væsentlige:

i) de risikofaktorer, der svarer til de risikokategorier, som opfylder betingelsen, der er fastsat i litra e) i dette stykke

ii) de risikofaktorer, der svarer til den første risikokategori, som ikke opfylder nævnte betingelse

g) de skal for hver risikokategori, der svarer til risikofaktorer, som ikke er væsentlige i overensstemmelse med litra f), verificere, hvorvidt følgende betingelse opfyldes af det tilsvarende tal a_i:

$$\frac{a_i}{\sum_{k=1}^{6} a_k} \geq Z\%$$

hvor

i = indekset for risikokategorierne omhandlet i artikel 277, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, rangeret i overensstemmelse med litra d) og i den rækkefølge, som denne rangering resulterer i, og som svarer til de risikofaktorer, der ikke er væsentlige i overensstemmelse med litra f)

Z% = 30 %

h) ud over de væsentlige risikofaktorer identificeret i overensstemmelse med litra f) skal de også betragte de risikofaktorer, der svarer til de risikokategorier, som opfylder betingelsen fastsat i litra g), som væsentlige risikofaktorer

i) de skal for hver risikokategori omhandlet i litra f) og h) betragte den risikofaktor, der svarer til den højeste absolutte værdi af de vægtede følsomheder omhandlet i litra b), som den væsentligste risikofaktor for den pågældende risikokategori.

4. Institutter, som hverken opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 94, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller er undtaget fra indberetningskravet i overensstemmelse med artikel 325a, stk. 1, i samme forordning, kan identificere de væsentligste risikofaktorer ved at anvende følgende trin ved indgåelsen af transaktionen og derefter som minimum hvert kvartal:

a) de skal beregne tillæggene for risikokategorien som omhandlet i artikel 280a til 280f i forordning (EU) nr. 575/2013, alt efter hvad der er relevant, for hver risikofaktor identificeret i overensstemmelse med artikel 1. Når mere end én risikofaktor identificeret i overensstemmelse med artikel 1 er blevet tilskrevet den samme risikokategori, skal institutterne beholde den risikofaktor i risikokategorien, som svarer til det højeste tillæg for denne risikokategori, til anvendelsen af litra b)

b) de skal anvende de trin, der er fastsat i stk. 3, litra d) til h), når de tal, der anvendes i disse trin, skal baseres på tillæggene for risikokategori som beregnet i overensstemmelse med litra a) i dette stykke

c) de skal identificere de væsentlige risikofaktorer identificeret som resultat af metoden omhandlet i litra b) som de væsentligste risikofaktorer i de relevante risikokategorier.

KAPITEL 2

Formlen til at beregne tilsynsdelta for call- og put-optioner henført til kategorien for renterisiko og tilsynsbaseret volatilitet, som er hensigtsmæssig til denne formel, og metoden til at afgøre, om en transaktion er en lang eller kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori

Artikel 5

Formlen til at beregne tilsynsdelta for call- og put-optioner henført til kategorien for renterisiko og tilsynsbaseret volatilitet, som er hensigtsmæssig til denne formel

1. Institutterne skal beregne tilsynsdelta (δ) for call- og put-optioner, når de henføres til kategorien for renterisiko, som er forenelig med markedsbetingelser, hvor renterne kan være negative, således:

$$\delta = sign \cdot N\left(type \cdot \frac{\ln\left(\left(P+\lambda\right)/\left(K+\lambda\right)\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

hvor

$$type = \begin{cases} -1 \text{ where the transaction is a put option} \\ +1 \text{ where the transaction is a call option} \end{cases}$$

$$sign = \begin{cases} -1 \text{ where the transaction is a sold call option or a bought put option} \\ +1 \text{ where the transaction is a sold put option or a bought call option} \end{cases}$$

$N(x)$ = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel, som afspejler sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med »x«

P = spot- eller terminsprisen for det underliggende instrument vedrørende optionen

K = strikeprisen for optionen

T = positionens udløbsdato udtrykt i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention

λ = den passende forskydning til at flytte både P og K til et positivt miljø, som er bestemt i overensstemmelse med stk. 2

σ = optionens tilsynsbaserede volatilitet som fastsat i overensstemmelse med stk. 3.

2. Med henblik på stk. 1 skal institutterne beregne forskydningen (λ) for call- og put-optioner således:

$$\lambda_j = \max(threshold - \min(P_j, K_j), 0)$$

hvor

P_j = spot- eller terminsprisen for det underliggende instrument vedrørende optionen *j*

K_j = strikeprisen for optionen *j*

Tærskel = 0.10 %

3. Med henblik på stk. 1 skal institutterne fastsætte optionens tilsynsbaserede volatilitet på grundlag af transaktionens risikokategori og karakteren af det underliggende instrument vedrørende optionen i overensstemmelse med følgende tabel:

Tabel

Risikokategori	Underliggende instrument	Tilsynsbaseret volatilitet
Rente	Alle	50 %

Artikel 6

Metoderne til at afgøre, om en transaktion er en lang eller kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i en given risikokategori

Institutterne skal afgøre, om en transaktion er en lang eller kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i en given risikokategori ved at anvende en af følgende metoder:

a) de skal beregne deltarisikofølsomheden hos disse risikofaktorer i overensstemmelse med artikel 325r i forordning (EU) nr. 575/2013 og identificere transaktionen som en lang position i en risikofaktor, når den tilsvarende følsomhed over for deltarenterisikoen er positiv, eller som en kort position, når den tilsvarende deltarisikofølsomhed er negativ

b) de skal vurdere transaktionens pengestrømmes strukturs afhængighed af denne risikofaktor eller transaktionens risikoafdækningsformål for så vidt angår denne risikofaktor og identificere transaktionen som enten en lang eller kort position på grundlag af denne vurdering.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand